

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/121/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118209615
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8118209615.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Branislav Brezu a JUDr. Viery Kandrikovej v právnej veci žalobcu: P. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXXXX/XX, XXX XX P., právne zastúpeného JUDr. Marekom Sahuľom, advokátom so sídlom Hlavná 111, 080 01 Prešov, proti žalovanému: Generali Poist'ovňa, a. s., so sídlom Lamačská cesta 3/A, 841 04 Bratislava, IČO: 35 709 332, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou MST PARTNERS, s.r.o., so sídlom Laurinská 3, 811 01 Bratislava, IČO: 36 861 545, o zaplatenie 1.343,56 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 7C/37/2018-240 zo dňa 12.06.2019 takto

rozhodol:

I. Potvrďuje sa rozsudok.

II. Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:
„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.343,56 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 28.08.2018 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
II. Žalobca má vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

1.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že vzťah medzi stranami sporu možno nepochybne zaradiť medzi spotrebiteľské vzťahy. Žalobca ako spotrebiteľ si podľa názoru súdu splnil všetky povinnosti, ktoré preňho vyplynuli z poistnej udalosti. Tú oznámil príslušnému orgánu polície, ako aj pobočke žalovaného. Žalovaný krátil poistné plnenie žalobcovi v súlade s článkom 11, bod 21 VPP HAV 14.

1.2. Ďalej uviedol, že v tomto spore nemal za preukázané, že tieto VPP HAV 14 boli doručené žalobcovi. Svedkyňa E. U., ktorá so žalobcom dojednávala poistné plnenie opísala súdu iba všeobecný postup, ako postupuje sprostredkovateľ poistenia pri dojednávaní poistných zmlúv so zákazníkom. Žalobca v priebehu celého súdneho sporu tvrdil, že VPP videl prvýkrát až na pojednávaní, keď boli súdu doručené zo strany právneho zástupcu žalovaného.

1.3. Mal za to, že v danom prípade žalovaný súdu nepreukázal žiadnym z dôkazných prostriedkov, aby žalobcovi boli všeobecné poistné podmienky doručené. Tie, ktoré predložil v spore žalovaný, nie sú žalobcom podpísané. Bol toho názoru, že žalobca ako spotrebiteľ uzatváral poistnú zmluvu v dobrej viere. Samotná vypočutá svedkyňa E. U., ktorá so žalobcom dojednávala túto zmluvu pripustila, že v procese kontraktácie tejto poistnej zmluvy o havarijnom poistení mnoho dôjsť ku chybe.

1.4. Bol toho názoru, že žalobca nemal priestor a možnosť oboznámiť sa s obsahom tejto zmluvy pri uzatváraní niekoľkých poistných zmlúv, tie skontrolovať. Uviedol, že údaje dopĺňala sprostredkovateľka poistenia priamo do počítača a následne zmluvu vytlačila. Podľa názoru súdu nebolo v spore

preukázané, aby VPP boli žalobcovi doručené a mal možnosť sa s nimi oboznámiť a aby bol poučený o zazmluvnenom servise, aké to bude mať pre neho dôsledky v prípade, ak nastane poisťná udalosť a motorové vozidlo nebude tam opravené.

1.5. Ďalej uviedol, že svedkyňa súdu uviedla, že poučuje klientov o tom, že oprava motorového vozidla v zazmluvnenom servise je lacnejšia, avšak nie o tom, ako podstatne o viac ako polovicu bude poisťné plnenie zo strany poisťovne krátené v prípade nedodržania predmetného bodu VPP. Samotný žalobca uviedol, že nikdy všeobecné poisťné podmienky nedostal ani mailom, ani mu fyzicky neprišli poštou.

1.6. Ďalej uviedol, že vykonal dokazovanie, aby zistil, aká bude výška opravy motorových vozidiel v zazmluvnených servisoch žalovaného, pričom tak, ako to súd prezentoval aj na pojednávaní, sumy, ktoré boli účtované zo strany zazmluvnených servisov žalovaného, sú približne rovnaké a pohybujú sa v cenovej hladine 3.000 Eur za vykonanú opravu motorového vozidla, ktoré bolo poškodené v dôsledku poisťnej udalosti, ktorá sa stala žalobcovi.

1.7. Uzavrel, že žalovaný plnil žalobcovi podľa rozpočtu o spôsobenej škode zo dňa 19.03.2018 sumu 1.640,34 Eur. Žalovaný ako poisťovňa neuznal sumu 1.605,95 Eur. Od tejto sumy súd odráta položku 262,39 Eur titulom poškodenia ľavého prahu a predných ľavých dverí motorového vozidla, ktoré mal žalobca poškodené pred poisťnou udalosťou a zvyšok v sume 1.343,56 Eur zaviazal žalovaného z vyššie uvedených dôvodov žalobcovi zaplatiť. Zároveň súd považoval žalobu za dôvodnú aj v časti požadovaného úroku z omeškania.

1.8. O trovách konania rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ Civilného sporového poriadku. Zdôraznil, že v uvedenom prípade nebola žiadna pochybnosť o obsahu poisťnej zmluvy, či poisťných podmienok a nebolo potrebné vykonávať ich výklad.

2.1. Mal za to, že súd prvej inštancie pritom v odôvodnení svojho rozsudku ani vôbec nevysvetlil, aký pre spotrebiteľa priaznivejší výklad by sa v tomto prípade mal použiť. Ak mal súd na mysli hodnotenie výpovede žalobcu, ktoré bolo zjavne priaznivejšie, ako hodnotenie svedeckej výpovede svedkyne E. U., toto nemá oporu v citovaných, ani v iných ustanoveniach právnych predpisov a takýto postup súdu pri hodnotení dôkazov nebol správny a ani nemohol viesť k správnym skutkovým zisteniam. Z citovaných bodov odôvodnenia rozsudku je tak zjavné, že súd prvej inštancie postupoval pri hodnotení dôkazov nedôsledne, zameriaval sa aj na nepodstatné skutočnosti a svoje rozhodnutie oprel o nesprávne skutkové zistenia.

2.2. Na základe všetkých uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, aby žalobu v celom rozsahu zamietol a zaviazal žalobcu k náhrade trov konania žalovanému.

3. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní, (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce podľa zásad upravených v ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

4. Žalovaný odôvodnil odvolanie dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP teda, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

5. Odvolací súd má za to, že žalovaným uplatnené odvolacie dôvody nie sú naplnené, a preto odvolanie žalovaného nemožno považovať za opodstatnené, pretože súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 191 CSP, na základe týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých založil aj svoje rozhodnutie, na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia správnych predpisov a tieto aj správne vyložil, pričom nebolo zistené, že by svojim procesným postupom znemožnil odvolateľovi uskutočňovať jemu patriace procesné práva, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil.

6. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že súd nemusí dať vo svojom rozhodnutí odpoveď na všetky sporné otázky, musí však zodpovedať všetky otázky podstatné pre rozhodnutie vo veci. Napadnutý rozsudok spĺňa túto požiadavku, pretože súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia jasne, stručne a zrozumiteľne vysvetlil, z ktorých vykonaných dôkazov vychádzal, ako vykonané dôkazy hodnotil, ktoré skutočnosti považoval za nesporné a aké úvahy ho viedli k rozhodnutiu vo veci. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vysporiadal teda so všetkými pre správne rozhodnutie dôležitými skutočnosťami i námietkami strán sporu. Ani odvolacie námietky žalovaného nemali vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozsudku a nie sú spôsobilé privodiť zmenu napadnutého

rozsudku, keďže v odvolaní žalovaný zopakoval len dôvody uvádzané už v konaní pred súdom prvej inštancie, s ktorými sa súd prvej inštancie náležite vysporiadal.

7. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolacím dôvodom žalovaného odvolací súd udáva.

8. Predmetom sporu je nárok žalobcu na doplatenie poistného plnenia, ktoré bolo žalobcovi neoprávnené krátené, a to z poistnej udalosti evidovanej u žalovaného.

9. Z obsahu súdneho spisu nepochybne vyplýva, že záväzkový vzťah medzi stranami sporu vznikol na základe spotrebiteľskej zmluvy o havarijnom poistení AUTOMAX zo dňa 30.05.2017. Žalobca sa dňa 02.02.2018 stal účastníkom dopravnej nehody, o čom bol spísaný záznam dopravnej nehody zo dňa 02.02.2018. Žalobca zadal zákazku dodávateľovi na základe zákazkového listu číslo K ktorý za opravu motorového vozidla vyúčtoval žalobcovi podľa daňového dokladu Faktúry XXXXXXX sumu 3.246,29 Eur. Žalovaný krátil žalobcovi poistné plnenie o sumu 1.605,95 Eur, a to v súlade s VPP HAV 14 článkom XI, bod 21, z dôvodu, že motorové vozidlo žalobcu nebolo opravené v zmluvnom servise žalovaného.

10. Podľa obsahu odvolania žalovaný vo svojom odvolaní uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, ktorý je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov z úst strán sporu, alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti, dôležitosti, zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 a nasl. CSP.

11. Odvolací súd po preskúmaní obsahu súdneho spisu a dôvodov napadnutého rozsudku dospel k záveru, že žalovaný sponchybuje hodnotenie vykonaných dôkazov súdom prvej inštancie neopodstatnene.

12. Je potrebné pripomenúť, že podstatou zistenia skutkového stavu veci je úsudok sudcu o tom, ktoré z rozhodných a sporných skutočností bude považovať za preukázané poznatkami získanými vykonaním jednotlivých dôkazov. Zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadruje, že záver, ktorý si sudca urobil o pravdivosti či nepravdivosti tvrdených skutočností, vzhľadom na poznatky získané z vykonaných dôkazov, je vecou vnútorného sudcovho presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Hodnotenie dôkazov môže totiž robiť len súd, ktorý ich vykonal. Zákon pritom nepredpisuje a ani dobre nemôže predpisovať pravidlá, z ktorých by malo vychádzať hodnotenie jednotlivých dôkazov a hodnotenie ich vzájomnej súvislosti. Je tomu tak preto, že hodnotenie dôkazov je zložitý myšlienkový proces, ktorého podstatou sú jednak čiastkové, jednak komplexné závery sudcu o vierohodnosti poznatkov získaných z vykonaných dôkazov, ktoré sú potom podkladom pre záver o tom, ktoré skutočnosti stranami sporu tvrdené, má súd za preukázané a ktoré tak tvoria zistený skutkový stav. Výsledkom celkového hodnotenia dôkazných prostriedkov je potom záver súdu o pravdivosti tvrdených skutočností, ktorý je podkladom pre záver o tom, či a do akej miery strana sporu splnila svoju povinnosť preukázať skutkové tvrdenia. Zo zásady voľného hodnotenia dôkazov vyplýva, že na nesprávnosť hodnotenia dôkazov možno usudzovať len zo spôsobu, akým súd hodnotenie vykonal.

13. Z článku XI bod 21 Všeobecných poistných podmienok pre havarijné poistenie motorových vozidiel HAV 14 vyplýva, že ak bolo na poistnej zmluve dojednané obmedzenie opráv v poisťovateľom odporúčanom zmluvnom servise, v prípade čiastočnej škody bude poistné plnenie hradené na základe faktúry za opravu v poisťovateľom odporúčanom zmluvnom servise. Pokiaľ oprava nebude uskutočnená v poisťovateľom odporúčanom zmluvnom servise, poisťovateľ určí výšku poistného plnenia rozpočtom.

14. Z ust. § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že písomná forma právneho úkonu je dodržaná, ak text právneho úkonu podpíše konajúca osoba. V danom prípade všeobecné poistné podmienky pre havarijné poistenie motorových vozidiel (č.l. 53 spisu) nie sú stranami sporu podpísané. Nedodržanie písomnej formy právneho úkonu s poukazom na § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka je dôvodom absolútnej neplatnosti.

15. Nakoľko predmetná zmluvná podmienka nebola predmetom konsenzu zmluvných strán zmluvy o havarijnom poistení AUTOMAX, a teda nebola individuálne dojednaná, preto možno uzavrieť, že sporná zmluvná podmienka je tak v rozpore s § 54 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka.

16. Odvolací súd poznamenáva, že nemôže byť na ťarchu poisteného, teda žalobcu, že pri výbere servisu si poistený zvolil neautorizovaný servis, resp. nezmluvný servis žalovaného a nezvolil si autorizovaný servis resp. zmluvný servis žalovaného, s ktorým má žalovaný dojednané zmluvné ceny. V prípade, ak má opravovňa zapísaná ako predmet podnikania opravu motorových vozidiel, čo v danom prípade je nesporné, neprináleží žalovanému členiť subjekty vykonávajúce po splnení zákonných predpokladov opravy motorových vozidiel na autorizované, či neautorizované servisy. Ak sa poistený rozhodol realizovať opravu vozidla v servise, ktorý za tie isté služby účtuje vyššie ceny, ako účtujú zmluvné servisy žalovaného, neznamená to, že náklady, ktoré boli vynaložené predstavujú náklady, ktoré nebolo potrebné vynaložiť, prípadne že sú neúčelne vynaložené na uvedenie veci (vozidla) do pôvodného stavu.

Navyše takéto dojednanie malo byť pre jeho platnosť nepochybne súčasťou zmluvy a nie obchodných podmienok, ktoré majú dovysvetľujúci charakter vo vzťahu k zmluve.

17. Žalovaný ani v odvolacom konaní nepredložil také dôkazy, ktoré by vyvracali žalobcom uplatnený nárok. Ani v odvolacom konaní nebolo preukázané, že strany sporu podpísali všeobecné poisťné podmienky, obsahom ktorých bola aj sporná zmluvná podmienka.

18. Správne mu výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

19. Majúc na zreteli uvedené, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP s osvojením si dôvodov.

20. V odvolacom konaní nebol žalovaný úspešný. Naopak fakticky plne úspešný bol žalobca, ktorému vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP). Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca bol v odvolacom konaní pasívny, k odvolaniu sa nevyjadril, náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnil, a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Žalovaný ako procesne neúspešná strana sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nemá.

21. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).